

Ze zprávy předsedkyně na OK KSČM 14.3.2022

Soudružky a soudruzi delegáti, vážení hosté

Aktuální stav členů okresní stranické organizace je 816

členů, při konferenci v lednu 2020 nás bylo 936 a na konci roku 2020 889 členů.

Trend poklesu, který nelze vyrovnat příjmem nových členů bohužel nadále pokračuje. Na vině je samozřejmě vysoký věk našich členů, ale také dvouletá pandemie s Covidem-19. Členové od nás ve většině neodcházeli ze své vůle a zůstala po nich velká mezera v činnosti. Těžce jsme se loučili s každým členem, zejména když byl mladšího věku a aktivně pro KSČM pracoval. Nebudu zde naše zemřelé členy jmenovat, ale poprosím, abychom jim věnovali tichou vzpomínku,

Naše okresní organizace je stále jednou z největších, ale také nejstarších v republice. Průměrný věk činí 76 let. Mnoho našich členů se již nemůže zapojovat do plnohodnotného stranického života, navíc naši činnost ochromila pandemie covidu-19. Nejhorší období bylo jaro 2020, kdy bylo omezeno vše, hlavně pak volný pohyb seniorů, pak i uzavření podniků a škol. Mezi lidmi panoval velký strach z neznámého nebezpečí. Dokonce jsme museli přestat vydávat Svobodu, protože ani nebyl nikdo, kdo by ji distribuoval. Stihli jsme sice okresní oslavu MDŽ 2020, ale pak tvrdý lockdown nedovolil konat další akce, takže ani 1.máj. V loňském roce se již 1.máj uskutečnil a připravujeme i letošní – opět na náměstí Sítiná.

Přijímání nových členů zůstává slabinou všech stranických organizací. Mladí se k nám příliš nehrnou, ale to je záležitostí všech politických stran. Mladí necítí potřebu se organizovat, tak říkajíc napevno, někteří reagují na různé výzvy na sociálních sítích, což využíval např. Milion chviliek a nyní Chcip pes.

Zažili jsme překvapení 21.února, kdy o vstup do naší strany požádali hned dva mladí muži z Kladna, později ještě 1.

Od okresní konference 2020 **do konce roku 2021** bylo přijato **8 nových členů.**

Letos zatím 3.

V systému práce s mladými členy a sympatizanty dobře působí naše mladá 5. ZO Kladno s předsedou s.Mouchou. Ten se snaží své členy nejen podporovat, jako správný patron, ale i je začlenit v určitých směrech a chystat i zajímavé akce pro veřejnost. Věřím, že o tom v diskuzi bude informovat.

Jen několik ZO získalo nového člena. Je však prokázáno, že když je práce ZO vidět na veřejnosti, přijdou i zájemci o členství, jako je tomu ve Stochově. Důležité je mladé členy podchytit a získat je pro aktivní práci. Snažit se je především zapojovat do komunální politiky a pro jejich další růst i jako posluchače Střediska politického vzdělávání Jana Švermy.

Pandemie se projevila na všem i na studiu v rámci středočeského Vzdělávacího střediska. V posledním roce se nám příliš nedařilo získávat nové posluchače, přičemž věk není omezujícím limitem. Navíc je znát, že znalosti dějin dělnického hnutí a základů marxismu jsou již i u střední generace minimální. Doufám, že pro další ročník najdeme nové posluchače, z řad těch mladších, kteří již jsou nebo se s nimi počítá nejen pro výbory stranických organizací, ale i do zastupitelských sborů všech stupňů.

Politické vzdělávání členské základny je už všude slabou stránkou. Hledali jsme různé formy, jak na členy působit. Bývaly to tzv. politické aktuality či besedy na členských schůzích, ale jak ubývá členských schůzí i účast členů na nich, ztrácí pomalu svůj význam. Také besedy s významnými hosty bylo málo.

Řídící a organizační činnost okresního výboru vůči ZO byla vesměs hodnocena kladně. Týkalo se to přijímání úkolů a opatření pro zajištění voleb v uplynulých letech, byť s nulovým výsledkem. Nyní to ale bude spočívat v aktivním obnovení činnosti organizací, hlavně se zaměřením na volby komunální a později krajské.

Osvědčovalo se delegované složení okresního výboru. Ale práva delegovat svého zástupce využilo znovu již jen 33 ZO KSČM. Zasedání se konají dle plánu. Ku 100.výročí kladenské generální stávky 1920 jsme ve spolupráci s levicovým Institutem vydali brožuru, kterou máte k dispozici. Loni jsme na slavnostním zasedání v květnu vzpomněli 100. výročí vzniku komunistické strany.

Výkonný výbor OV KSČM pracoval jako původně jako 11 členný, následně 10 členný, v čele s předsedkyní a třemi zástupci. Porady předsedů Kladno město a venkov, se konají dle plánu, lze však konstatovat, že se jich zúčastňují stále ti samí, ostatní nebyli schopni ani poslat zástupce. Slánsko prakticky nefunguje.

Stranické hospodaření se provádí na základě **schváleného rozpočtu na daný rok**. Příjmy okresní organizace byly tvořeny členskými příspěvky, státními příspěvky za hlasy ve volbách a prostředky za pronájem prostor obou sekretariátů. Po neúspěšných volbách krajských a parlamentních, příspěvky za volby skončily. V písemné zprávě máte o hospodaření více,

OV KSČM spravuje a užívá nemovitý majetek strany, jímž jsou dvě budovy sekretariátů v Kladně a Slaném. V Kladně v uplynulém období jsme žádné investiční akce neprováděli, kromě nezbytných revizí.

Co se týká nájemného za nebytové prostory, paní Hudcová i Okresní myslivecký spolek mají veškeré nájemné uhrazeno, tak jako bankomat Monety bank ve Slaném.

Budovu ve Slaném jsme upravili, po nákladné rekonstrukci, na 4 nájemní byty a přizemní prostory pro naše potřeby a akce.

Propagandistická činnost je důležitou součástí stranické práce.

Přestože **Haló noviny**, jediné noviny s ryze českým vydavatelem, a jediný náš sdělovací prostředek, protože náš vstup do médií, jako neparlamentní strany, je minimální, jsou pro nás tím nejdůležitějším zdrojem informací, nedaří se navýšit jejich odběr, ale hlavně počet předplatitelů. Haló noviny změnil šéfredaktora, vzhled i část obsahu. A hned jsme uslyšeli námitky, že barevné vnitřní stránky jsou bulvární, že obsah novin je málo politický. Haló noviny se snaží zaměřit svůj obsah tak, aby tam každý našel svou rubriku – politiku, ale též recepty, rady pro kutily, chovatele i domácnost i trochu té zábavy. Převážně většinu čtenářů se líbí. Je třeba nadále citlivou formou přesvědčovat členy, že by pravidelný odběr, dle zájmu o obsah daného čísla, měl být čestnou povinností. Začalo se proslychat, že je snaha změnit deník na týdeník, což by zcela potlačilo jejich účel.

Existuje ještě další možnost, – a to je internetová verze HaNo.

My se snažíme alespoň trochu suplovat HaNo ve SVOBODE, když přinášíme články pro informování našich členů, které se objeví na internetových stránkách. Vybíráme stati aktuální, ale stane se, že než SVOBODA vyjde, jsou již uvedeny v HaNo. Ale vzhledem k nízkému jejich odběru, to není na překážku

Týdeník OV KSČM, SVOBODA, započala svůj již **131. ročník**. OV KSČM jej vydává z potřeby informovat své členy a sympatizanty, ale i z úcty k jeho dlouhé dělnické tradici. Tisknou ji stále na ÚV KSČM v Praze. Musím poděkovat Zdeňkovi Levému, že o její dopravu se obětavě staral do doby, kdy pracoval jako tajemník KV. Nyní se musíme střídat, kdo noviny dopraví do Kladna. Do SVOBODY posílá své příspěvky stálý okruh dopisovatelů, škoda, že jich není více, obsah by byl pestřejší.

Letos byl vyhlášen již 61. ročník tradiční dopisovatelské soutěže „Memoriál Františka Křížka“. Uplynulý jubilejní 60.ročník, byl u příležitosti dvou významných výročí Františka Křížka, redaktora SVOBODY a Rudého práva – 120.výročí narození a 80.výročí popravy.

Nezastupitelná je funkce SVOBODY jako anonce konání společenskopolitických akcí, nejen okresního charakteru.. Stránek SVOBODY využívají i další občanská sdružení a zájmové organizace. Nejčastěji a pravidelně Levicové kluby žen Viola a Jitřenka Kladno, Diaklub a Klub českého pohraničí.

Okresní výbor a SVOBODA zajišťují i další propagandistickou činnost – výtvarné zpracování a tisk pozvánek a diplomů pro vlastní akce, ale zejména návrhů přáníček k MDŽ a novoročenek, z nichž většina je určena nečlenům KSČM.

Jistě víte, že existují webové stránky OV KSČM Kladno, naleznete na nich týdeník SVOBODA, aviza akcí, galerii fotografií a další. Za jejich správu děkuji s.Nyšovi.

Důležité jsou sportovní aktivity OV KSČM vůči dětem. Využívali jsme spolupráce s činovníky FK Kablo Kladno, kteří nám umožňovali využívat jejich hřiště a poskytovali aktivní pomoc při konání Dní dětí i turnajů SVOBODY pro mladší žáky fotbalových oddílů. A zase musím konstatovat, že bohužel na dva roky tyto akce skončily kvůli pandemii. Doufám, že se k jejich konání letos opět vrátíme.

V posledních letech KSČM prohrává své politické bitvy ve volbách. V krajských volbách 2020, se nám to poprvé nepovedlo, spadli jsme z 8 zastupitelů na 0. V roce 2021 při volbách do Poslanecké sněmovny, byl debakl mnohem horší, napříč celou republikou, ukončili jsme své zastoupení v Parlamentu.

Ještě do loňského podzimu nás mohlo těšit, že přes oněch skromných 15 poslanců, dosáhla naše strana zatím nejvyššího politického vlivu, který umožňoval prosazovat náš volební program. Nejenže jsme měli 1.místopředsedu Sněmovny s.Filipa, ale i předsedu mandátového a imunitního výboru s.Grospiče, ale též předsedkyni rozpočtového výboru s.Vostrou. Je třeba jim vyslovit velké poděkování.

Protože se KSČM rozhodla pro toleranci vládní koalice ANO a ČSSD, na základě 7 svých priorit, dokázala tak tlačit pravcovou vládu plnit náš levicový program, prospěšný pro prosté občany. Je pravdou, že výsledky si nakonec přivlastnil premiér ANO, Babiš. My jsme věděli, že jsou to výsledky dobré činnosti komunistických poslanců, ale tuto skutečnost se nám však nepodařilo objasnit spoluobčanům. Nedaří se nám tak řešit problém, co chtějí masy a co jim nabízíme my. Nelze se podbízet reakčním náladám, ale současně je potřeba přesvědčovat o správnosti našich cílů. A máme cíle? A víme jak na to ? To, co se udělalo nestačí.

Pořád se vedou boje o minulost a nad rozporem i v myslích části členské základny, se nedaří zvítězit. U většiny mladých obyvatel českých zemí vznikl stereotyp, že komunismus, socialismus a komunistická strana jsou výlučně spjaty s antidemokratiem, politickými procesy a represemi. S něčím podobným se velmi těžko bojuje. Musíme být proto teoreticky na výši. Žádá si to návrat k tvůrčí podobě marxismu, podpora vzdělávání a sebevzdělávání. Potřebujeme otevřené diskuze uvnitř strany, nebát se ostré výměny názorů. Formální jednota a spící strana jsou k ničemu. Tak se dá dospět i k vlastní zahubě.

Při volbách jsme používali volební noviny krajské i centrální a budeme nadále využívat i letáky a plakáty. Ve velkých městech formou placeného výlepu, na obcích vlastními silami. Zásadně nepřelepujeme cizí plakáty, což se vždy o našich konkuretech říci nedá. Bylo zjištěno, že z 200 obcí, plakáty nelze vylepit v cca 20, protože není žádná výlepvá plocha. Ale plakáty volby nevyhrají.

Bude třeba lépe a více oslovovat občany, jestliže chceme rozšířit svůj vliv. Také na sociálních sítích (Facebook a Twitter aj.) a to v odkazu KSČM i vlastních, představovat program KSČM pro Českou republiku a její občany. Sociální sítě nejsou jen pro mladé, lze konstatovat, že přibývá starších občanů, kteří sociální sítě pravidelně navštěvují. Ale pro ty, kteří těmto formám příliš nedůvěřují – musím říci, že je nutno si uvědomit, že máme děti, vnoučata a další příbuzné a blízké. Jestli dokážeme přesvědčit tyto o našich postojích a ve prospěch naší strany, tak je to velký díl prospěšné práce.

Jak se budeme prezentovat na veřejnosti? Účastí na různých protestních akcích na podporu ochrany míru či oprávněných práv prostých občanů. Konáním vlastních společenských akcí. Již na oslavách MDŽ. Ta úspěšná okresní byla 4. března 2022 v sále Baráckého domu v Kročehlavech. Samozřejmě bude okresní 1.máj na Sítiné, který by nemusel končit jen oficiální částí. A věřím, že bude ještě hodně příležitostí tradičních i nových, když nám končí pandemická opatření. Nejlepší jsou samozřejmě akce pro děti a přes ně pro jejich rodiče i prarodiče.

Jen ještě chci upozornit, že vzpomínka na 80.výročí Lidické tragédie bude v neděli 12.června a budeme se jí účastnit stejně jako před pandemií. Tzn. věnec strany a po odchodu hostů od hrobu, společně položení rudých kytic u zdi Horákova statku, pietní akt u Ženy s růží a naposled u pomníku Lidických dětí.

Tato naše konference jednou v řadě vrcholných stranických jednání, po následné krajské konferenci 2. dubna nás čeká X/ sjezd KSČM. Na toto jednání si dnes zvolíme delegáty, kteří se budou řídit usnesením naší konference.

Okresní konference je sice startem pro komunální volby, ale hlavně je předsjezdová. Stranické organizace měly možnost se seznámit s programovými dokumenty a návrhem nových Stanov pro sjezd a vyjádřit se k nim. Dokumenty mnoho pozornosti u členů nezískaly, takže i připomínek přicházelo málo.

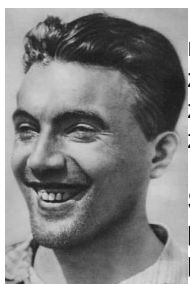
Závěrem, jakého volebního výsledku v komunálních volbách dosáhneme, to záleží především na úsilí a práci nás všech a bude to předzvěst výsledku v důležitých krajských volbách, kdybychom se chtěli důstojně vrátit na politickou scénu.

Musím také připomenout prezidentské volby v příštím roce. KSČM rozhodla postavit

vlastního kandidáta - s. Josefa Skálu. Potřebujeme však pro něj sebrat 50 tisíc podpisů, už jen proto, aby se neřeklo, že komunisté „zařídili“ svého vlastního kandidáta. Tak nakonec, a to musím opět zdůraznit, že pro každého člena strany by účast ve volbách měla být povinností.

Chci upřímně poděkovat všem členům za podporu a popřát do dalších dní dobré zdraví, pevné nervy a optimismus.

Julius Fučík 2

V roce 1932 Fučík odjel do Mostu, jako stálý stávkový zpravodaj a reportér Tvorby a Rudého práva. Odtud psal, jak horníci, se svými ženami a dětmi i nezaměstnaní, vyzývají k boji proti uhlobaronům a žádají splnění svých oprávněných požadavků a práv. Se stávkujícími zde pobyl několik týdnů.

Ještě v tomto roce musel znovu narukovat, tentokrát do Slovenska do Trenčína. Odtud byl neustále překládán z jedné posádky do druhé, až byl nakonec převelen do Prahy k 5. pěšímu pluku. Po ukončení základní vojenské služby, byl při odchodu z kasáren zatčen, protože byl stále stíhán za své přednášky o SSSR.

Jeho právní zástupce oddálil nástup trestu a tak byl Fučík prozatímně propuštěn na svobodu.

Po pozastavení Rudého práva a Tvorby, pokračoval v redaktorské činnosti v Haló novinách. Musel se však stále ukryvat před policií a tak články podepisoval krycími jmény – Karel Vojen, Josef Pavel, či jen šiframi nebo psal bez podpisu.

V létě 1934 poslala komunistická strana Fučíka opět do SSSR, jako dopisovatele Rudého práva, protože v ČSR mu stále hrozilo vězení. V SSSR se střídal s L. Štollem u mikrofonu v moskevském vysílání pro Československo. V Rudém právu zavedl nedělní sloupek tzv. „Moskevská pošta“, v němž popisoval život v SSSR. Vedl se čtenáři dialog o nejruznějších sovětských pozoruhodnostech. Sledoval, jak se proměnila sovětská země a životy lidí od jeho první návštěvy v roce 1930. Aby poznal, jak zde lidé žijí, začal chodit na stranické schůze, když chtěl psát o výstavbě metra, nechal se zaměstnat jako brigádník, navštěvoval rodiny, byl na dělnické rekreaci aj.

V květnu 1936 se vrátil do Prahy. Začal srovnávat život v SSSR se životem doma, v kapitalistické zemi s jejími zastaralými továrnami a nezaměstnanými. Dál se musel skrývat před policií. Pracoval v redakci Rudého práva spolu s E. Urxem, Fr. Křížkem a dalšími. Vedle toho působil v Tvorbě, jejíž řízení roku 1938 opět převzal.

Již tehdy ve svých člancích poukázal na bezprostřední ohrožení republiky a pranýřoval zrádnou politiku domácí pravice. V létě 1938 vydal brožuru „Přijde Rudá armáda na pomoc?“, níž poukázal, že SSSR je naším jediným spojencem.

Za mobilizace 1938 narukoval Fučík k svému pluku, který byl přesunut do opevněného pásma na Unhošťsku. Po třech týdnech nastal smutný odchod. Po Mnichovské dohodě byla KSČ rozpuštěna a všichni její tisk byl zakázán.

V této době psal Fučík do časopisů „Svět v obrazech“, „Čin“, či „Včela“, které ještě vycházely. Tyto články vyšly po válce v knize „Milujeme svůj národ“.

Krátce po 15. březnu 1939 odjel Fučík do Chotiměř v západních Čechách, do domku svých rodičů, kde se skrýval před zatčením. V květnu 1939 odmítl nabídku Národní odborové ústředny zaměstnanců, aby vedl kulturní rubriku v časopise Český dělník. Šlo totiž o fašistický tisk.

V Chotiměři pobýval až do r. 1940, kdy vtrhlo gestapo do jeho plzeňského bytu a po té se jej pokusilo zatknout v Chotiměři. Odjel do Prahy, kde navázal spojení s 1. ilegálním vedením KSČ. Po jeho rozbití gestapem, utvořil s Janem Zikou a Janem Černým 2. ilegální ÚV KSČ. Byl pověřen vedením tiskové propagandy a organizováním národně revolučního výboru české inteligence. Vydával a psal ilegální časopisy Rudé právo, Českou ženu, Tábor, České noviny a satirický Trnaveček. První číslo ilegálního Rudého práva vyšlo v polovině července 1941. Komentovalo napadení SSSR hitlerovským Německem. V osmém čísle RP Fučík formuloval své stanovisko do jedné věty: „Všichni jsme ve válce proti Hitlerovi.“ Přípravoval i zvláštní vydání RP. Kromě toho vydával i letáky.

V listopadu 1941 připravil zvláštní vydání RP se záznamem řeči J.V. Stalina k výročí VŘSR. V roce 1942 pak vydal leninské číslo RP, s portrétem V.I. Lenina na titulní straně. V jiném podrobně informoval o II. všeslovenském sjezdu. Májové číslo RP bylo poslední, které Fučík připravil.

Dne 24. dubna 1942 vpadlo gestapo do bytu, kde měl Fučík schůzku. Byl zatčen a uvězněn na Pankráci, v cele č. 267. Nepodleh lidskému trápení. Nezradil své spolupracovníky a přátele a zůstal věrný svému přesvědčení.

Při vyšetřování v květnu 1943 řekl: „Stal jsem se za republiky komunistou, protože jsem nebyl a nemohl být spokojen s tehdejšími poměry. Jsem přesvědčen, že po válce nastane jiná doba. Bylo by nesmyslné, kdyby na nejvyšších místech, stáli stejní lidé, jací byli u moci za republiky. Aby se to nestalo, bojoval jsem v ilegality. Jinými slovy, moje ilegální činnost byla mým přínosem jako příprava pro budoucí socialistický český stát.“

Před nacistickým soudem v Berlíně 25. srpna na otázku, zda přiznává, že svými činy pomáhal nepříteli německé říše, bolševickému Rusku, odpověděl: „Ano, pomáhal jsem SSSR a Rudé armádě. A to bylo to nejlepší, co jsem za čtyřicet let svého života udělal!“

Až do jara 1943 byl vězněn na Pankráci. Zde začal psát „Reportáž psanou na oprátce“. Využil tehdy nabídky dozorce Kolínského a požádal o papír a tužku. Když měl Kolínský službu, seděl Fučík u stolku ve své cele a mohl psát. Kolínský byl původem Čech, ale přihlásil se k Němcům, aby mohl pomáhat uvězněným Čechům. Vynášel jejich dopisy a vzkazy mimo vězňáky.

Po vynesení rozsudku smrti byl Fučík vězněn v berlínském žaláři Plötzensee. Počátkem září byla věznice zasažena, a tak nacistický prokurátor nařídil okamžité popravy. Tehdy bylo zavražděno na 400 vězňů, mezi nimi, v noci ze 7. na 8. září 1943, také Julius Fučík.

Po válce se Gusta Fučíková (manželka) sešla v redakci Rudého práva s Kolínským a povídal si o Julkovi. Za několik dní přinesl Kolínský očíslované lístky, z nichž první byl nadepsán Reportáž psaná na oprátce“.

Kolínský však nebyl jediný, kdo tajně vynášel rukopisy Reportáže z vězení. Vzkazy i dopisy vynášel i český strážník J. Hora, který spolupracoval s Kolínským. Gusta se dozvěděla, že nějaké lístky má i paní Skořepová, jejíž manžel byl také vězněn a popraven. Rozjela se za ní. Ta jí ukázala pečlivě složené lístky, napsané Julkovým rukopisem. Byla to jeho závěť. Další osm lístků objevila u bývalého spoluvězně St. Springla. Byl to dopis adresovaný Gustě a poznámky nadepsané O povaze české literatury.

Za Reportáž psanou na oprátce byl Fučík vyznamenán, na II. světovém kongresu míru ve Varšavě, Mezinárodní čestnou cenou míru – in memoriam. Reportáž vyšla v 88 jazycích v Evropě, Jižní Americe, v USA, Asii, Austrálii i Africe.

„Lidé, měl jsem vás rád, Bďte!“ To jsou poslední slova Reportáže psané na oprátce a ta platí i dnes. Vyjadřují lásku k lidem, víru v lepší a šťastnější život ve svobodné vlasti.

Jiří Kůstka

Celý svět by měl znát tajný výrok kolonialistického " demokrata " Sira W. Churchilla uniklý na veřejnost v r 1947 .

Zdroj : Kniha Heinze G Kosalika - JANTAROVÁ KOMNATA .

Úryvek z knihy str. 308

" Koncem roku 1947 už fungoval poštovní styk s USA bez problémů. Porážení skopčáci se po denacifikační vlně začali o s v ě d ě o v a t jako veskrze spolehliví p a r t n e ř i , zatímco k bývalým válečným spojencům Rusům vzrůstal odpor, což spoluvítězům způsobilo bolesti hlavy a Churchilla přimělo k poznámce : "Porazili jsme špatnou krávu." Konec citace .

Glosa 1 : Tento Churchillův přírůstek, bonmot, se zdá na první pohled nevinný, kdyby ovšem ve své podstatě nebyl přírůstem, bonmotem tak hrozným, nebezpečným. Víceméně v tom bonmotu přirovnal západní "demokrat" Churchill politiky k řezníkům a státy, národy ke krávám, které oni, politici, dle svých úvah, posílají na porážku na válečná jatka.

Nebo to tak není? Je to jen bezvýznamný nebo naopak podstatný bonmot? Byli podle Sira W. Churchilla snad Napoleon a Adolf Hitler těmi správnými západními demokraty? Demokraty, kteří kráčeli svými válkami přes miliony mrtvých, přes celou Evropu, porazit tu s p r á v n o u krávu, Rusko? A kdo rozhoduje o tom, která ta národní, územní "kráva" je ta správná a která špatná, kterou je třeba humánně, mírovou válkou, porazit? Přijali jsme snad před 32 lety tuto Napoleonovu a Hitlerovu doktrínu za svou? Zahnat Rusko, Rusy do kouta, obklíčit je válečným NATO paktem, legálně zabít, vraždit, ruskojazyčné občany na Ukrajině žijící, jako méněcenné tvory? Až porazíme my, západní demokraté, tu správnou krávu, Rusk , nastane potom ráj na Zemi ? Nebo bude potřeba pod praporem míru a demokracie porazit i jiné pro západní demokraty "správné", špatné krávy? Kolik je ve světě ještě těch "správných", špatných krav, které my, demokraté, musíme ještě demokraticky poslat na porážku? Pod jediným z á p a d n í m světovláděm se konečně začnou všichni světoobčané milovat stejně jako v Americe? Jen se tak hypoteticky ptám, jestli se to v té naší jediné správné, západní, demokracii a svobodě ještě smí? .

Nesouhlasím s válkou na Ukrajině, soucím s oběťmi té hrozné války na obou stranách, které vůbec nemusely být. Nestraním ani jedné straně tohoto konfliktu. Zajímaly by mě však názory západních politiků, " moudré " h l a v y světa Bidena, jak by oni, on, popř. ono reagovali na místě Putina?. Nechali by se opravdu rádi obklíčit cizími vojsk , základnami RA, nechali by klidně zabít svoje občany v sousední zemi? Čekali by rádi a trpělivě i marně na vyjednávání o bezpečnosti svých zemí, stejně tak jako 8 let čekalo Rusko? Bylo by jim lhostejné, že podepsané dohody , smlouvy, jejich sousedé nedodrží, a že je ohrožena jejich bezpečnost ? E D S

Opáčko z dějepisu 8

Podle archeologických nálezů víme, že nejčastějším šperkem žen 10. až 13. století byly kulaté náušnice. Malé oválné kroužky byly nošeny také ve vlasech, nebo navěšené na čelence. Zhotoveny byly z bronzu, mědi, zřídka ze stříbra a výjimečně ze zlata. Magická síla kovu měla také funkci ochrannou, věřilo se, že zabraňuje nemocem. Jak žili prostí lidé? Domy jsou už na kamenných podezdívkách, roubené stěny jsou kryty doškovými střechami. Jedna velká obytná místnost, k ní přiléhají chlévy, ty pomáhají topeništi udržovat teplo. Topí se dřevem, což je příčinou častých požárů. Nábýtku moc není, spí se na zemi v houních a kožešinách. Potřebné věci si většinou sami vyrábějí. Kolem domu malá políčka, ohrazená proti zvěři. Pěstovali bob, mák, len, obilí, luštěniny. Jídelničky dopřovala drůbež a vejce. Sladší se medem nebo javorovým sirupem. Pili vodu, víno či pivo bylo pro bohatší. Prasata, ovce či skot měli jen ti nejbohatší. Kolem obydlí se toulají psi a kočky. Oblečení zakrývalo celou postavu, vyrábělo se doma z vlny, lnu a kůží. Mnozí neměli ani to, budovali si ze dřeva prosté obytné chatrče. Společnost postupně bohatla a měnila se. Panovníkovi nejbližší dostávali půdu v léno, usazovali se, budovali si svá sídla po vzoru vládců. Do svých služeb získávali chudé rolníky, kteří se usazovali v okolí. Ti se stali jejich poddanými. Nová sídla si stavěli na venkově, zpravidla ohrazené dvorce s kostelem, což bylo pohodlnější než bydlení ve srubech na hradištích. Z předáků a družiníků se tak stává nová společenská vrstva – šlechtici. A panovník už se šlechtou musí počítat. Prostě – ranný středověk začíná přecházet ve vrcholný.

Ke kratičké vládě se dostává poslední ze synů Břetislava KONRÁD I. BRNĚNSKÝ (do 6.9.1092). Otec mu kdysi vzal moravské léno a učinil nejvyšším lovcím. Intrikoval proti otcovi i proti bratrům, bratři vůči sobě i otcovi. Prostě – kandidátů na stolec bylo příliš mnoho, mladí Přemyslovci nechtěli čekat, jestli na ně přijde řada, nástup k vládě byl řešen často mečem. Pokus o sloučení biskupství (Praha-Olomouc) a vypravil poselství k císaři. Ten však mezitím oba biskupy ve funkcích potvrdil, a tak Konrádovi nezbylo, než velikonoční svátky r. 1092 svěřit s oběma biskupy na Vyšehradě ve vzájemné shodě Syn Vratislava II. a Adlétu Uherské BŘETISLAV II, (1092-1100) se dočkal. Oženil se s Lukartou z

Bogenu. Snažil se omezit vliv říše. Ostře vystoupil proti zbytkům pohanství, nechal kácet posvátné háje. Definitivně ukončil éru slovanských kněží v Sázavském klášteře. Za jeho éry prošla Čechami první křižácká výprava do Svaté země. Neobešlo se to bez násilností, pogromu na židy. Když se rozhodli přežít židé prchnout do Polska, sebral jim všechny peníze, ponechal jen obilí na přežití. Podle Kosmase získal víc zlata, než bylo v Tróji. Porušil starší nástupnický řád tím, že ustanovil nástupcem svého mladšího bratra.

Svou životní pouť ukončil v našem regionu. Na lovu ho dne 20.12. 1100 probodl jakýsi Lorek. Ruku ale vedl pravděpodobně nějaký Vršovec. Možná jste si tento příběh také přečetli na pomníčku ve Zbečně. Rychlé střídání vládců pokračuje. Bratr BOŘIVOJ II. vládne v letech 1101-1107 a 1117-1120. To se hrubě nelíbilo synu Oty Olomouckého, bratranci Svatoplukovi, držitelu Moravy. Sice se s knížetem v roce 1103 účastnil tažení do Polska, výkupně však shrábl jen kníže. Tak se ho roku 1105 pokusil s pomocí Poláků neúspěšně svrhnout. Podařilo se mu to lstí a intrikami až v roce 1107. Bořivoj prchl do Polska, poté k Jindřichu V. do Německa. Vedle meče někdy rozhodovaly také peníze. SVATOPLUK OLOMOUCKÝ nabídl víc a stal se na léta 1107-1109 knížetem. Peníze získal vyráběním kostelů. Za své vlády dokončil v roce 1108 likvidaci konkurenčního rodu Vršovců. V našich dějinách naposledy bylo vražděno bez soudu, na příkaz knížete, podle zásad krevní msty. Tedy vybití všech příbuzných a konfiskace jejich majetku. Kosmas líčí událost takto. „Nemohl jsem se dozvědět, kolik hlav z tohoto rodu bylo vydáno smrti, neboť nebyli zabiti ani jednoho dne, ani na jednom místě. Jedni byli vedeni na tržiště a jako dobytek skoleni, jiní byli na hoře Petřín sřati, mnoho jich bylo povražeděno v domech nebo na ulicích.“ Osud ho dostihl – neznámý vrah, možná zapomenutý příbuzný Vršovců, ukončil jeho život 21.9.1109. Vystřídal ho na stolci VLADISLAV I., (1109-1117, 1120-1125). Druhý syn krále Vratislava a Svatavy Polské se pokusil ujmout vlády už na přelomu století. S manželkou Richenzou měl čtyři děti, nejnámějším je pozdější král Soběslav. Roku 1114 byl na svatbě císaře Jindřicha V. nejvyšším číšníkem - byl to příslib, že se český panovník stane jedním z kurfirstů, volitelů císaře. Roku 1115 založil klášter v Kladru. Usmířil se s Bořivojem a z nejasných příčin mu v roce 1117 postoupil vládu, aby ho po čase znovu svrhnul. Usmířen s bratrem Soběslavem umírá 12.4.1125. Pohřben byl v Kladru v klášteře. O klášteřech přišlo více. Jak se jmenuje volný prostor uprostřed klášterů? Je to rajská, klášterní či květinová zahrada?

.P.H.

ZPRAVODAJ OV KSČM Kladno: Adresa redakce: ul. Mialdy Horákové 497, Kladno 2, tel.: 312 687 909,, 734 430 256 E-mail: ov.kladno@kscm.cz WEB://<http://kladno.kscm.cz> MIČ 47 437

Nevyžádané příspěvky se nevracejí

